

Als we de huidige karpervisserij bekijken is het soms moeilijk voor te stellen dat pakweg 30 jaar geleden het vissen met boilies en zelfhaaksystemen met zwaar lood nog in de kinderschoenen stond. Rond het karpervissen hing een waas van mysterie want informatie was schaars en werd mondjesmaat doorgegeven aan goede vrienden en vismaten. Hoe anders is het nu! Oude rotten, zoals Wijtze Tjoelker, kijken nog wel eens met weemoed terug naar die tijd. Maar was vroeger dan alles beter? Zeker niet! Misschien wel spannender omdat er nog zo weinig bekend was, er veel viel te ontdekken en het karpervissen snel aan het evolueren was… Maar ook nu zie je de dezelfde passie, dezelfde beleving, hetzelfde fanatisme, dezelfde gedrevenheid bij veel karpervissers van een jongere generatie. Karpervissers die dag en nacht met hun hobby bezig zijn, die ook dromen najagen en fantaseren. Dromen van een 25 kg vis in Nederland of een 30 kg vis in het buitenland, dromen die heel goed uit zouden kunnen komen!

Nog even terugkomend op die ‘goeie ouwe tijd’; struinen met de pen was iets wat elke karpervisser wel op zijn tijd deed. Een visserij waar de beleving voorop stond en het gewicht van de karper van ondergeschikt belang was. Dat is nog steeds zo! Het struinend vissen met de pen blijft een prachtige bezigheid, ook in deze tijd van moderne zelfhaaksystemen. En het mooie is dat je juist daarmee nu soms de grootste karpers kunt verrassen. Lees maar eens het artikel van Harry Peeters!

Domme spiegels; lefgozers met grote eetlust

Wetenschappelijk onderzoek laat zien dat spiegelkarpers zich gemakkelijker laten vangen dan

schubkarpers. Hengelonderzoek op visvijvers laat zien dat een verschil in aasgedrag daarin een grote rol speelt. Het is een aangeboren eigenschap, wat een gevolg is van domesticatie. Die evolutie onder kweekomstandigheden heeft ook geleid tot een grotere bekopening en hogere groeisnelheid. Maar zijn spiegelkarpers daardoor ‘dommer’ dan schubkarpers. Heeft erfelijke aanleg daarmee te maken? Nemen spiegels meer risico, iets wat ze is bijgebracht tijdens de opgroeijaren in de kwekerij? Wetenschapsjournalist Arno van’t Hoog ging op onderzoek uit.

Oude rotten: vroeger was alles beter?

De beginjaren van de huidige karpervisserij spreken nog altijd tot de verbeelding van veel mensen, jong en oud! De Facebookpagina De Oude Karperdoos (een platform voor het plaatsen van nostalgische karperfoto's, mede geïnitieerd door Wesley Smits) is daar een mooi voorbeeld van. Oude foto’s geven een mooi beeld van die beginjaren maar vertellen echter lang niet alles. Daarom trok Wesley Smits samen met magazine Karper de stoute schoenen aan en ging op zoek naar een aantal oude rotten; mannen van het eerste uur die de hele evolutie van de karpervisserij hebben meegemaakt en nog steeds als karpervisser actief zijn. Zo’n oude rot is Wijtze Tjoelker en met hem blikken we als eerste terug op die enerverende begintijd. De tijd

waarin men op een Pakaseat op pad ging, waarin de boilie (nog) niet bestond en de vissen lang nog niet zo groot waren.

Kijk ook zeker even naar [het filmpje](#) dat Wesley van dit smaakmakende interview met Wijtze Tjoelker heeft gemaakt!

Oude rotten
vroeger was alles beter?

Tekst en foto's: Wesley Smits en Wijtze Tjoelker

Als karpervisser maken we veel ontwikkelingen mee, de technieken en materialen van tegenwoordig geven aan dat de tijd zeker niet stil is blijven staan. Waar vroeger over nagedacht werd, wordt tegenwoordig als normaal beschouwd. Maar hoe is dat allemaal ontstaan? Hoe zag de karpervisserij er vroeger uit? Wesley Smits gaat in de komende uitgaven van Karper met een aantal bekende 'Oude rotten', mannen van het eerste uur, terug naar die enerverende beginjtijd. De tijd waarin je met een Pakaseat op pad ging, waarin de boilie (nog) niet bestond en de vissen lang nog niet zo groot waren.

Rig-talk: Lastige klanten

Door de heersende dressuur op veel drukbeviste wateren wordt het almaar lastiger om een karper te haken, laat staan te vangen! De meeste mensen doen er alles aan om hun rig agressief te laten inhaken, tal van aanpassingen zorgen ervoor dat de haakpunt bij het opzuigen van het haakaas al agressief richting de onderlip beweegt. Vaak bereik je met deze aanpassingen echter het tegenovergestelde, je maakt het onze gevinde vriend alleen maar makkelijker om het haakaas te herkennen… Jan van de Zanden laat zien hoe hij zijn haakaas

kritisch uitbalanceert en mede daardoor de haak snel laat prikken.

RIG-TALK RIG-TALK RIG-TALK RIG-TALK RIG-TALK RIG-TALK RIG-TALK RIG-TALK

Rig-talk

kritisch uitbalanceren

Door de beroerde dreuzur op veel drukbeviste wateren wordt het almaar lastiger om een karper te haken, laat staan te vangen! De meeste mensen doen er alles aan om hun rig agressief te laten inhaken, tal van aanpassingen zorgen ervoor dat de haakpunt bij het opvangen van het haakaas al agressief richting de onderlip beweegt. Vaak bereik je met deze aanpassingen echter het tegenovergestelde, je maakt het onze gevinde vriend alleen maar makkelijker om het haakaas te herkennen…

UITBALANCEREN

STAP VOOR STAP

‘Verloren’ uurtjes: beleving met de pen

Gewoon gaan vissen om het vissen gebeurt steeds minder. Het laten gebeuren op dat moment, je gevoel volgen en als een jager te werk gaan. Bij dag en dauw opstaan, naar het water gaan en maar zien waar je gaat vissen. Het statisch vissen leent zich daar ook niet echt voor, het struinend vissen met de pen juist wel. Gewoon op pad met één hengel. De wereld zo groot als het rode topje van de antenne. Aankomen bij het water, links en rechts een handje voeren en stekjes afvissen, peuteren en vooral genieten. Niet het formaat van de vis staat voorop maar de beleving. André Akkermans laat zien hoe het vissen ooit bedoeld was…

de site van karper

Vogelvrij
tien dagen op 10 m²

Tekst en foto's: Koos Walters

In dit verhaal neemt Koos Walters je mee naar Frankrijk, vissend vanuit de boot op groot water. Zo vrij als een vogeltje, gaan en staan waar je maar wilt, vissend op stukken wateren waar anderen niet (kunnen) komen. Onbeperkte bewegingsruimte dus, nou niet helemaal! Het is ook afzien met twee man op slechts tien vierkante meter, zeker als de weersomstandigheden ruig en nat zijn!

Zo vrij als een vogel; gaat en staat waar je maar wilt

Drijvend vogelhuis van 10 m2.

[1] [2] [3] [4] [5] [6]